

1. POJAM STEČAJA

1.1. Pojam stečaja i stečajnog postupka

Činjenica je da velike ekonomske neprilike dovode do ogromnog broja privrednih društava koji imaju poteškoće u svom poslovanju, što ih dovodi do izuzetno velikih novčanih gubitaka. Poteškoće u poslovanju prvo se manifestuju u nemogućnosti izvršavanja obaveza tj. nemogućnosti plaćanja, da bi u krajnjem slučaju došlo do neizvršenja obaveza prema povjeriocima, ili trećim licima. U situaciji, jedno privredno društvo prestaje da postoji, odnosno dolazi do stečaja koji pored likvidacije zapravo predstavlja način prestanka jednog privrednog društva.

Za stečaj možemo kazati da je stanje koje proglašava sud, gdje sa jedne strane imamo dužnika koji nema dovoljno novčanih ili imovinskih sredstava iz kojih se mogu namiriti potraživanja svih povjerilaca, dok na drugoj strani imamo povjerioce kojima su dužnikovom zaduženosti ili neplaćanjem ugrožena potraživanja.¹ Navedena definicija nas dovodi do zaključka da je primarni cilj, odnosno osnovno načelo stečaja da se povjerioci namire, kao i da im se ispune imovinski zahtjevi. Sekundarni cilj stečaja jeste da se privredno društvo ugasi, obzirom na to da nije u mogućnosti da ispuni svoje prispele obaveze.

Stečaj je stanje jednog subjekta prouzrokovano time što on nije u mogućnosti da izvrši dospjele obaveze. Na drugoj strani imamo stečajni postupak koji predstavlja put koji je neophodno prijeći do samog gašenja određenog subjekta, odnosno stečajnog dužnika, odnosno predstavlja put koji se u datom trenutku prekida, a tada dolazi do same obustave stečajnog postupka i tada dužnik nastavlja da radi. Stečaj i stečajni postupak su ustvari dva termina koja predstavljaju isti institut, sa razlikom što prvi termin predstavlja stanje u kojem se nalazi novčano nesposoban subjekt – dužnik, dok drugi termin predstavlja postupak u kojem se primjenjuju određena pravila pomoću kojih možemo odrediti da li je određeni

¹ ¹ Gospavić, O., 1936., *Stečajno pravo Kraljevine Jugoslavije*, Beograd, str.10